

N:o 43.

Af herr **Hägglund**, med förslag till ändrad lydelse af 65 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

I 65 § lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet är, bland annat, stadgadt, att »till allmän vägs hållande i fargillt skick vid snöfall skall Konungens befallningshafvande, efter vederbörandes hörande, inom hvarje väghållningsdistrikt af lämpligt belägna jordbruksfastigheter med undantag af staten eller menighet tillhöriga allmänningsskogar inrätta så kallade ploglag, hvilka hvarterdera af vägen tilldelas ett visst stycke, det de skola vederbörligen vidmakthålla.»

Föreskriften om att till allmän vägs hållande i fargillt skick »vid snöfall» har i allmänhet tolkats så, att det är ploglagets skyldighet ej allenast att hålla vägen öppen vid snöfall, utan jämväl behörigen underhålla densamma vid de tillfällen, då den vintertid kommit i ofarbart tillstånd, utan att snöfall därtill varit den egentliga orsaken, såsom exempelvis vid bildandet af så kallad svallis å vägbanan. Tillika hafva ploghållningsskyldige vanligen ansett det såsom sin lagliga plikt och skyldighet att verkställa den isbrytning, som å allmän väg årligen om våren — åtminstone i Norrland — ofta måste företagas för att få vägen försatt i ett för sommaråkdon användbart skick.

Så långt hafva ploglagen i de flesta fall visserligen ansett sin väghållningsskyldighet vintertid böra sträcka sig, men en och annan väghållare har vid upprepade tillfällen dock trott sig kunna gifva en annan tolkning af här ifrågavarande lagstadgande, i det att en del ploglag icke

ansett sig vara skyldiga att iståndsätta vägbanan, om densamma kommit i ofarbart skick tillfölje af isbildningar — uppkomna *utan* att snöfall kan i någon mån därtill hafva medverkat — under det att andra ploglag förklarat sig icke hafva någon som helst skyldighet att verkställa den isbrytning, som om våren kräfves för att få vägen försatt i sådant skick, att sommaråkdon därå kunna användas, och hafva de såsom stöd för riktigheten af denna sin tolkning af här ifrågavarande lagrum åberopat Kungl. Maj:ts dom af den 7 maj 1901, i hvilken dom förklarats, att sistnämnda väghållningsbesvär — det nämligen att om våren göra vägen fri från is och snö, så att sommaråkdon därå kunna användas — *icke* kunde hänföras till vinterväghållningen.

Då sålunda motsatta meningar gjort sig gällande i fråga om tolkningen af bestämmelserna i ofvan berörda lagparagraf och då högsta domstolen i detta fall omfattat en mening, som uppenbart står i strid med lagstiftarens och en god praktisk ordning för väghållningsbesvärets utgörande, tillåter jag mig härmed att i den af Kungl. Maj:t till Riksdagens pröfning afgifna nådiga proposition med förslag till lag om ändring af vissa delar af ofvan åberopade lagen framställa följande förslag till ändring af dess 65 §:

Till allmän vägs hållande i fargillt skick, *då den är besvärad af snö eller is*, skall Konungens befallningshafvande, efter vederbörandes hörande, inom hvarje väghållningsdistrikt af lämpligt belägna jordbruksfastigheter inrätta så kallade ploglag — — — — —
taxeringsvärden.

Stockholm den 23 mars 1905.

E. Hägglund.